

درباره ادعا‌های عجیب اوتادی در «هفت»

لیلا فراستی؟

سید مصطفی صابری– برنامه «هفت» افخمی مدت‌هاست بیشتر از آن که به خاطر محتوا و کیفیتش پربیننده باشد به خاطر حواشی و واکنش‌های مختلف، توی دید است. مواضع عجیب و کند مجری و بیشتر از او منتقد اصلی برنامه که گاهی به جای نقد، تنه به بی‌احترامی می‌زند با واکنش سینمایی‌ها در فضای مجازی مواجه و ماجرا چنان دنباله‌دار می‌شود که مخاطب را به تماشای برنامه و پیگیری‌اش ترغیب می‌کند. اتفاقی که چند هفته قبل خود افخمی هم تلوینجا به آن معترف شد. حتی می‌توان ادعا کرد گاهی حرف حق و نقد درست این برنامه درباره یک فیلم یا سیاست مدیران سینمایی، چنان زیر سایه ادبیات نامناسب، توهین آمیز و غیرر سانه‌ای عوامل برنامه قرار می‌گیرد که باعث سوءبرداشت شده و به درستی فهمیده نمی‌شود. بدتر این که در «هفت» جمعه شب، این ادبیات از مجری و منتقد به مهمان برنامه هم تسری پیدا کرد و لیلا اوتادی که در کارنامه سینمایی و تلویزیونی‌اش آثار قابل ملاحظه‌ای وجود ندارد مدعی شد: «ما پنج شش خبرنگار خوب بیشتر نداریم و به جز آن‌ها، بقیه هم تازه کارند و شاید هم کمی نادانند» و افخمی هم در تکمیل حرف اوتادی گفت: «و خیلی بی‌ترتیب» در ادامه افخمی ضمن آن که مدعی شد پاپراتزی‌ها در اکثریت هستند از اوتادی پرسید: «آیا خبرنگار خوب هم وجود دارد؟» که اوتادی جواب داد: «حقیقتاً بله، به خصوص آن‌هایی که دست به قلم‌ترند، فہیم‌ترند و فرهیخته‌ترند سعی می‌کنند که خیلی مداراگونه و مؤدب‌تر رفتار کنند.» هر چند سوال افخمی از اوتادی که با واکنش عجیب او مواجه شد بیشتر ناظر به رفتار آزار دهنده خبرنگارانی بود که در مراسم‌ها و حاشیه اکران‌ها حضور می‌یابند اما از فحواي کلام و بیانی که اوتادی داشت چنین بر نمی‌آمد که اگر درباره خبرنگاران صحبت می‌کند، موضع‌گیری اش به یک زمان یا مکان خاص محدود است و عجیب‌تر این که مگر خانم اوتادی از چه متر و معیاری برخوردار است که بتواند تعداد واقعی خبرنگاران خوب را از بد تشخیص بدهد؟ به خصوص این که اوتادی بازیگر جوانی است که نه موفقیت جشنواره‌ای داشته و نه اقبالی در اکران، آن قدر هم سوژه ویژه‌ای برای رسانه‌های تخصصی یا مخاطب پسند نیست و از آن بدتر چرا افخمی که حالا، یک فرد رسانه‌ای است با اوتادی جوان و کم تجربه همراهی می‌کند و این تریبون را در اختیار او قرار می‌دهد که ویژگی‌های یک خبرنگار خوب را ترسیم کند. افخمی که معتقد است پاپراتزی‌ها در فضای خبرنگاری سینمایی در اکثریت هستند، آیا معنی واقعی خبرنگار پاپراتزی را می‌داند؟ پیش از این هم، افخمی با مدیر یک سایت سینمایی درگیری رسانه‌ای پیدا کرد و صرفاً به خاطر انتقادات آن سایت از برنامه‌اش، آن‌ها را پاپراتزی معرفی کرد در حالی که پاپراتزی، خبرنگار نمایی است که به جای نقد و تحلیل و انعکاس اخبار برپایه ارزش‌های خبری، فقط به حواشی بی‌فایده و زرد زندگی سلبریتی‌ها می‌پردازد و قدم به قدم با آن‌ها می‌رود تا خبر و عکسی را پیدا کند که در حالت عادی در رسانه‌های حرفه‌ای منعکس نمی‌شود. نمونه کارهای پاپراتزی‌های خارجی چنان نامانوس و بعضاً زننده است که امکان ذکر آن‌ها هم نیست. هر چند در کشور ما هم کم نیستند افرادی که مثلاً کار رسانه‌ای انجام می‌دهند اما ترجیح‌شان این است که صرفاً محتوای‌شان به اخباری مثل ازدواج و طلاق ستاره‌ها معطوف باشد، اما این نوع کار رسانه‌ای با افزایش ضریب نفوذ و دسترسی به فضای مجازی رونق گرفته و گاهی هم توسط شهروند خبرنگار ها تولید می‌شود که در بیشتر حالت‌ها به‌رغم انعکاس گسترده در کانال‌های تلگرامی و... کار رسانه‌ای محسوب نمی‌شود و در عین حال این موارد نسبت به کلیت فضای روزنامه نگاری کشور، باز هم در اقلیت است. از همه این‌ها مهم‌تر بر فرضی که ما در کشور پاپراتزی‌ها داشته باشیم، پاپراتزی‌ها بیشتر به دنبال کسب خبر از ستاره‌ها هستند نه هر بازیگر کمتر دیده شده‌ای. نقدی که امروز می‌شود به فضای برنامه «هفت» وارد دانست فقط به خاطر این نیست که همدانش ادعایی ناروا نسبت به جامعه رسانه‌ای داشته و هیچ تلاشی برای اثباتش نکرده، بلکه به خاطر رویه عجیب این برنامه است که برای ادعاهایش به اقامه دلیل نیازی نمی‌بیند؛ یعنی همان طور که فراستی خیلی کلی می‌گوید فلان فیلم درنیامده، مقواست و... از تریبون این برنامه استفاده می‌شود تا به همان روش درباره آدم‌ها، مسئولان و اصناف هم صحبت شود و برای یک برنامه که در فراگیرترین رسانه کشور برای مخاطبی میلیونی پخش می‌شود، این اتفاق تلخی است؛ چون ممکن است روی مخاطب هم این طور تاثیر بگذارد که بدون دلیل و استدلال، کاملاً حسی و غریزی راجع به هر چیزی صحبت کند، هر چند همین رویه و واکنش‌ها در بیشتر دیده شدن «هفت» موثر است، اما به چه قیمتی؟

با این توصیه‌ها، چهارشنبه‌سوزی را

به چهارشنبه‌سوزی تبدیل کنیم

اسفند که به پایانش نزدیک می‌شود، نگرانی را در چشمان بیشتر مادران می‌توان دید، به خصوص آن‌ها که فرزند نوجوان دارند. شب چهارشنبه آخر سال که قرار بود جشنی باشد برای خانواده‌ها و دورهمی پایان سال فامیل و گفتن و خندیدن و دم خانه همسایه قاشق زدن و نخودچی و کشمش گرفتن، از یک سالی به بعد تبدیل شد به شب شروع یک جنگ. این سال‌ها، یک اضطراب به همه اضطراب‌های زندگی ما اضافه شده و همچنان منتظریم کسی کاری نکند و این بساط جنگ به همان چهارشنبه‌سوزی‌های بیجگی‌مان تبدیل شود. غافل از این که خودمان هم می‌توانیم در کاهش میزان خطر و البته نگرانی‌مان نقش داشته باشیم. کافی است به پیشنهادها و توصیه‌های اهل فن توجه کنیم و شب چهارشنبه‌سوزی امسال را متفاوت‌تر، آگاهانه‌تر و شادتر به پایان برسانیم.

● شاید یکی از دلایلی که باعث می‌شود کودکان و نوجوانان، همچان خود را به شکل غیرمتعارف در چهارشنبه‌سوزی تخلیه کنند این است که در طول سال این امکان را ندارند. برای آن که از همچان روز چهارشنبه‌سوزی بچه‌ها کم‌شود، همین روزهای قبل از آخر سال به بهانه بازی به کوه و دشت بروید و با برپایی آتشی کوچک و استاندارد بدون آسیب زدن به محیط زیست، هم سرگرم شوید و هم مقداری از همچان بچه‌ها را تخلیه کنید.

● آیا می‌دانید صدای خیلی بلند صدایی با ۹۰ تا ۱۲۰ دسی‌بل است و صدایی که از انفجار مواد محترقه تولید می‌شود از ۱۵۰ دسی‌بل بالاتر است و می‌تواند باعث آسیب رساندن به پرده گوش و کری شود؟ پس اگر در شب چهارشنبه‌آخر سال بیرون می‌روید، حتماً از اسفنج‌های مخصوص صداگیر در گوش خودتان و فرزندان‌تان استفاده کنید.

● سعی کنید همراه با فامیل در یک خانه حیاط دار جمع شوید و یک دورهمی همچان انگیز ترتیب دهید.

● از همین الان با هیئت مدیره ساختمان یا همسایه‌هایتان، پیشنهاد درست کردن آتش رشته دورهمی را مطرح کنید و همراه با هم یک دیگ‌آش بار بگذارید و بعد از دورهم جمع شدن در حیاط یا پارکینگ، از بچه‌ها هم در پخت‌آش کمک بگیرید.

● رسم قدیمی قاشق‌زنی در چهارشنبه‌سوز سال را برای بچه‌ها توضیح دهید و با اهالی آپارتمان یا کوچه‌تان قرار بگذارید که این رسم ساده را با هدف سرگرم کردن بچه‌ها امسال زنده کنید. برای بچه‌ها ماسک درست کنید و به صورتشان بزنید، سپس یک کاسه و یک قاشق هم به هرکدام بدهید. خودتان هم در خانه شکلات و جایزه‌های خرده ریز همچان انگیز آماده کنید تا موقع شنیدن صدای قاشق‌زنی، کاسه بچه‌ها پر کنید.

آتش بس!

درباره پویش‌های مردمی در پاسداشت

شهدای آتشنشان و نه به چهارشنبه‌سوزی

نیره سادات حسینی – تمام سال یک طرف و چهارشنبه‌سوزی یک طرف. اصلاً آخر سال که می‌شود، انگار تمام انرژی‌هایی که در طول سال آزاد نشده، میل به آزاد شدن می‌کند. ولی این همه هیجان خفته، بیشتر وقت‌ها با شعله‌هایی که زیانه می‌کشد، با صداهایی که گوش‌خراش است و آسیب‌های جانی و تخریب‌های مالی غیر قابل جبران همراه می‌شود. چهارشنبه‌سوزی هر سال، در کنار شادی و هیجان دورهمی‌های خانوادگی و دوستانه، معمولاً عرصه نگرانی‌هایی است که آرامش را از بسیاری خانواده‌ها می‌گیرد. اگر چه امسال بسیاری از نوجوانان و جوانان کشورمان به احترام نیروهای آتش‌نشانی که در فاجعه پلاسکو، جان نازنین‌شان را روی دست گرفتند و بخشیدند، پیمان بسته‌اند با رعایت مسائل ایمنی و دوری از مواد منفجره، شرایط امنی را در این شب رقم بزنند. پرونده امروز «زندگی سلام» بسته‌ای است شامل توصیه‌ها و باید و نباید‌های یک چهارشنبه‌سوزی ایمن و شاد. با ما باشید.

درباره پویش‌های مردمی «نه به ترقه» و «چهارشنبه‌سوزیِ ایمن» به یاد شهدای آتشنشان

یک پویش، به نفع همه مردم

که از خودشان می‌پرسند چه درس‌هایی گرفتیم و از این به بعد چه باید بکنیم؟ «نه به ترقه» و «چهارشنبه‌سوزی ایمن» دو پویش مهمی است که پس از فاجعه پلاسکو شکل گرفت. باهم مرور‌شان می‌کنیم.

■ **نه به ترقه:** پس از حادثه پلاسکو، سوگندنامه‌ها و میثاق‌نامه‌هایی از دانش‌آموزان برخی مدارس کشور در مقاطع مختلف منتشر شد که ممکن است نمونه‌هایش را در فضای مجازی یا کانال‌های خبری تلگرامی دیده باشید. در این تعهدنامه‌های جالب، دانش‌آموزان با نوشتن اسم‌شان به همراه امضا و اثر انگشت، به مراکز آتشنشانی‌های شهر خودشان قول دادند که در چهارشنبه‌سوزی امسال، از ترقه استفاده نکنند. در یکی از عکس‌های منتشر شده این متن به چشم می‌خورد: «ما دانش‌آموزان پیمان می‌بندیم که در شب چهارشنبه‌سوزی، از ترقه و وسایل انفجاری استفاده نکنیم و آرامش را به آتش‌نشانان و مردم شهرمان هدیه بدهیم.» امیدواریم این تعهد‌دور در چهارشنبه‌سوزی امسال عملی شوند.

فهمیه موذن– ابعاد حادثه فروریختن ساختمان نوسالزیک پلاسکو بر اثر آتش‌سوزی، به قدری گسترده و تلخ بود که موجی از ق‌دردانی و همدلی عمومی نسبت به آتش‌نشانان فداکاری که در راه‌مپار آتش، از جان خود گذشته بودند شکل گرفت و به دنبال‌ش، پویش‌های زیادی در فضای مجازی و حقیقی ایجاد شد که همه، یک جورهایی سعی بر درس گرفتن از ماجرا و جبران مافات داشتند. شاید به نگاه اول، فایده این کمپین‌ها در سایه فضای ملتهب و غم‌آلود حادثه به چشم نیاید اما با نگاهی دقیق‌تر متوجه می‌شویم همین حرکت‌های به ظاهر کوچک، کمک می‌کند در بلندمدت تغییری در سبک زندگی فردی و اجتماعی‌مان ایجاد شود؛ تغییری که از وقوع یک فاجعه دیگر پیشگیری و مارا از دنبال‌کننده منفعل اخبار به افراد مسئولی تبدیل کند

ملکی، سخنگوی سازمان آتش‌نشانی تهران در گفت‌وگو با «زندگی‌سلام»

به خاطر چند دقیقه شادی

به خودمان و بقیه آسیب نزنیم

مصطفی میرجانیان– یکی از چهره‌های فعال این روز‌ها که سعی زیادی بر جانداختن فرهنگ «نه به ترقه» و «چهارشنبه‌سوزی ایمن» دارد، مرد آرام روز‌های سخت حادثه پلاسکو یعنی «سیدجلال ملکی»، سخنگوی سازمان آتش‌نشانی تهران است که در گفت‌وگو با زندگی‌سلام، به نکات مهمی درباره چهارشنبه‌سوزی، خطاب به نوجوانان و خانواده‌ها اشاره کرده است.

■ **با چهارشنبه‌سوزی مخالف نیستیم**

ملکی درباره کمپین «چهارشنبه‌سوزی ایمن» می‌گوید: «این کمپین کاملاً مردمی است و با توجه به این که در سال‌های اخیر، متأسفانه شرایط برگزاری چهارشنبه‌سوزی در کشورمان، بسیار خطرناک شده و با جشن اصیل چهارشنبه‌سوزی ایرانی، بسیار متفاوت است، خود مردم متوجه شده‌اند دلیلی ندارد برای چند دقیقه شادی و هیجان، به جسم و روح و اموال خودشان و دوروبری‌ها آسیب وارد کنند؛ حادثه پلاسکو هم مزید بر علت شد تا مردم تصمیم بگیرند به احترام شهدای آتش‌نشان، به همکاران ما در شب چهارشنبه آخر سال، زحمت کمتری بدهند. همان‌طور که می‌دانید شعار این کمپین «نه به چهارشنبه‌سوزی خطرناک» است و این به این معنی است که ما با چهارشنبه‌سوزی خطرناک مخالفیم، نه با اصل جشن چهارشنبه‌سوزی که یک جشن باستانی است. خوشبختانه هنرمندان ورزشکاران و چهره‌های پر طرفدار کشورمان هم از این کمپین حمایت کردند و امیدواریم امسال با توجه به همراهی مردم و چهره‌ها، ثابت کنیم می‌توانیم جشن باستانی چهارشنبه‌سوزی را با سر و شکل درست‌ش اجرا کنیم.»

■ **اگر مردم بخواهند، مشکل حل است**

ملکی درباره میزان تاثیر این گونه کمپین‌ها ادامه می‌دهد: «پویش‌ها زمانی کارگشا و موثر است که خود مردم پای کار باشند. وقتی بیشتر مردم دنبال این هستند که یک چهارشنبه‌سوزی بی‌خطر و بی‌حادثه داشته باشیم، این مطالبه عمومی به شکل‌گیری هدفی که دنبال می‌شود کمک می‌کند. این روز‌ها شاهد این هستیم که دانش‌آموزان تعداد زیادی از مدارس کشور، با ارسال عکس طومار‌های امضا شده، با آتش‌نشانان شهرشان پیمان می‌بندند چهارشنبه‌سوزی امسال را بی‌خطر برگزار کنند. این اتفاق امیدوارکننده‌ای است. امیدوارم با همراهی توام مردم و مسئولان، امسال شاهد یک چهارشنبه‌سوزی متفاوت با هر سال باشیم.»

توصیه‌های رضاعبانی، فرمانده ایستگاه ۱۲۳ آتش‌نشانی تهران

باید و نباید‌های یک شب حادثه‌خیز

- خانواده‌ها دقت کنند هیچ استاندارد دتیت‌شده‌ای برای مواد محترقه رایج در بازار وجود ندارد.
- مواد محترقه در مجاورت لوازم گرمازا مانند بخاری، شوفاژ، شومینه و حتی جیب و دست افراد، قابل اشتعال است. از یک هفته مانده به چهارشنبه‌سوزی، فرزندان‌تان را زیر نظر بگیرید و اتاقشان را بازدید کنید.
- در هفته آخر سال، وضعیت پول خرج کردن فرزندان را زیر نظر داشته باشید و به او پول بی‌حساب و کتاب ندهید.
- سعی کنید تا حد امکان، هم خودتان و هم فرزندان‌تان در روز‌های منتهی به چهارشنبه‌سوزی در مکان‌های شلوغ تردد نکنید و بعد از ظهر سه‌شنبه آخر سال از تردد در خیابان، مگر در مواقع ضروری خودداری کنید.

- مراقب باشید بچه‌ها در آتش، مواد و لوازم قابل اشتعال مانند انواع اسپری، کیسول گاز، شیشه آب‌مقطر و چیزهایی شبیه این‌ها نزنند. زیر آسیب‌های جدی متوجه افراد نزدیک آتش می‌کند.
- برای پردن از آتش مراقب باشید فرزندان‌تان لباس‌های گشاد و نایلونی نبوشیده باشند، زیرا احتمال برخورد با آتش و سوختگی بالا می‌رود.

- در سال‌های اخیر استفاده از بالون‌هایی تحت عنوان بالون آرزو ریز شده. این بالون‌ها شاید به نظر شعله کوچکی داشته باشد اما ممکن است روی درختان به خصوص درخت کاج یا پشت‌بام و انباری فرود بیاید و باعث آتش‌سوزی شود.
- در محوطه‌هایی که احتمال سربایت‌آتش به اطراف وجود دارد یا در پارک‌های جنگلی، به هیچ وجه آتش برپا نکنید.

- از برپایی آتش در معابر تنگ و کنار پست‌های برق، علمک‌های گاز، وسایل نقلیه و هر کجا که احتمال انفجار وجود دارد پرهیز کنید.
- بعد از مراسم چهارشنبه‌سوزی از خاموش شدن آتش اطمینان حاصل کنید و روی خاکستر آب‌بریزید.

- شماره ۱۱۵ (مرکز فوریت‌های حوادث و پزشکی) و شماره ۱۲۵ (آتش‌نشانی) را به بچه‌ها یادآوری کنید.
- منبع: همشهری